

Współrzędne: Szerokość - 53.84202, Długość - 21.139841

Sorkwity (niem. Sorquitten)

Zabytkowy zespół pałacowo parkowy, zbudowany w XVIII, XIX wieku, nr rej.: 86 z 11.02.1950r.

W 1788 roku major huzarów Jan Zygmunt Bronikowski von Oppeln, wybudował w Sorkwitych dwór. W latach 1850-1856 Juliusz von Mirbach przebudował dwór w Pałac w stylu angielskiego neogotyku. Ogromny piętrowy gmach z czerwonej cegły stanął w rozległym parku krajobrazowym nad malowniczym jeziorem Lampackim. Za czasów von Mirbachów Sorkwity przeżywały najlepsze 110 lat rozwoju.

Podczas pierwszej wojny światowej, armia Samsonowa po kilkudniowym pobycie spalił Pałac w nocy z 26 na 27 sierpnia 1914 roku w przeddzień klęski pod Olsztynkiem. W ogniu spłonęło całe umeblowanie wraz z nagromadzonymi zbiorami. Odbudowę rezydencji, zajął się ostatni spadkobierca sorkwickich włości, baron Bernard von Paleske adiutant Cesarza Wilhelma II. Pod zarządem rodziny von Paleskich, Sorkwity i Pałac pozostawały do 1945 roku

Po drugiej wojnie światowej Pałac należał do miejscowego PGR-u, a w 1957 roku został przekazany Zakładowi Maszyn Rolniczych "Ursus" z Warszawy. Od 1998 Pałac jest w prywatnych rękach i staje się [wysokiej klasy hotelem](#).

poza pałacem do rejestru zabytków wpisano również :

- wozownię ze spichlerzem, obecnie mieści się w niej hotel i restauracja, lata budowy 1850-56, 1922-23,

nr rej.: 950 z 30.07.1968

- czworak, mur.-szach., k. XVIII, nr rej.: 4132 z 23.11.1989r.

Pałac spalony przez Rosjan w czasie I wojny światowej został odbudowany pod kierunkiem berlińskiego architekta, Ottona Rügera, w latach 1922-1923 według dokładnego pierwotnego projektu. Pałac jest przykładem architektury neogotyckiej, stylu angielskiego, który był wiodącym stylem w architekturze Prus i Niemiec w połowie XIX wieku i nawiązywał do licznych na Mazurach gotyckich zamków.

Przy pałacu znajduje się również, ukształtowany podczas budowy założenia, park krajobrazowy. Dawniej obejmował także tereny rozciągające się na półwysep jeziora, gdzie znajdowała się winnica. Obecnie nieco mniejszy od pierwotnego, lecz z wciąż okazałym wiekowym drzewostanem.